

Věrným a trpělivým následovníkům
Bahá'u'lláha v posvátné zemi Íránu

Zatímco u příležitosti dnešního příslibem naplněného dne, svátku Naw-Rúzu, píšeme oněm oddaným následovníkům Božského milovaného tyto řádky, abychom vám vyjádřili naši lásku a náklonnost, zaměřují následovníci Bahá'u'lláha napříč celým světem svou energii na hluboké přemítání o požadavcích nového stádia svých počinů. Společně, a s podobně smýšlejícími jedinci a s velkými počty těch, již touží po zlepšení světa a blahobytu jeho národů, jsou zapojeni do rozhovorů a výměny vzhledů a konzultují o způsobu, jak se účastnit procesu duchovní transformace své společnosti a přispívat k jejímu blahu v souladu s učením Toho, Kdož dává světu život. Zprávy nasvědčují o bezpříkladné odezvě milovaných Boha a jejich přátel a spolupracovníků, již se šik po šiku účastní konferencí svolaných v četných částech světa a pořádaných za různých okolností, především na místní úrovni. Tato odezva vyjadřuje rostoucí kapacitu Bahá'í společenství i stále vzrůstající duchovní vnímavost národů světa. Tito přátelé se horlivě snaží dosáhnout dynamického duchovního života a dospět k hluboké transformaci společenských vztahů, která je založená na principu jednoty lidstva.

Od počátku Formativního věku, který začal Nanebevstoupením jedinečné Osobnosti 'Abdu'l-Baháa, uplynulo již celé století. Míra růstu Bahá'í společenství během prvního století tohoto Věku, rozptýlení světla Víry do nejzazších koutů světa, vstup jedinců všech národností a národů do náruče společenství, rozšíření okruhu jeho počinů a zvětšující se rozsah vize a porozumění na straně jejích následovníků, co se týče jejich poslání – toto vše vskutku ohromuje lidskou mysl. Člověk žasne, jak, po odchodu svého laskavého Mistra, Jeho následovníci po celém světě – ona hrstka slabých, oddaných svému jedinečnému Milovanému, oni milující, kteří byli stravováni ohněm odloučení od Něj, truchlící a plní úzkosti v Jeho nepřítomnosti – neotřesitelným odhodláním a nesrovnatelným obětováním úspěšně uskutečnili nabádání svého prozíravého Mistra, obsažená v Jeho Deskách Božího plánu, a bylo jim umožněno postavit Věc Boží na tak pevných základech. Nesporně, utvrzení učinilo z kapek moře a atomy obdařilo jasem slunce.

Podíl milujících Krásy Abhá a chrabrých rytířů Páně v posvátné Kolébce Věci Boží na tomto zářivém impozantním dramatu je skutku významný. V zrcadle historie je jasný a v rozsahu těchto pár řádků je zjevně nemožné vyjmenovat nesčíslné důkazy o něm svědčící. Bylo by zapotřebí řeky inkoustu a nutná hora papíru. Přínos těch drahých přátel k ochraně a pokroku Věci Boží v každém důležitém okamžiku, až do nejzazších mezi jejich prostředků a vzdor všem překážkám a omezením, je hoden obdivu a nekonečné chvály. Budoucí generace o tom budou nepochybně vyprávět podrobně.

V tomto okamžiku v dějinách nám úvahy o výsledku celého století usilovných snah a práce připomínají závažný a oslavovaný výrok milovaného Strážce, jenž po vyčíslení úspěchů Bahá'í světa odkázal na oběti utlačovaných a odvážných věřících v Íránu a těmito jasnými slovy popsal duchovní pravdu, jež je tajemstvím z neviditelné Říše: „Tyto nastaly toliko jako silný důsledek hořké krutosti, která těm, již jsou v oné těžce zkoušené zemi po celá dlouhá léta drceni strastmi z rukou zlovolníků, chutnala jako nejčistší med.“

Po sto letech vytrvalého úsilí – a obětování, zkoušení a učení se – vše, čeho Bahá'í věřící světa dosáhli, a co zvláště během uplynulých dvaceti pěti let na sebe vzalo novou formu a získalo nové systémy a uspořádání, je připravilo na plnění ušlechtilého duchovního a morálního poslání. Jeho hlavním účelem je uvolnit onu ohromnou nebeskou sílu, která přivodí zlepšení světa, sílu skrytou v realitě a podstatě Bahá'u'lláhovy Věci, tak aby byla den po dni vzrůstající měrou patrnější a vedla k budování společnosti. Uvolnění této síly, stručně řečeno, znamená hlubokou vnitřní a vnější transformaci. Jejím účelem je, aby se v člověku objevil nebeský charakter, dostavilo se chování a způsoby, jež přísluší jeho postavení, a v rozličných vrstvách společnosti se projeví jednotu a soulad. Tato tvořivá síla prosazuje a přivozuje duchovní, morální a intelektuální pokrok národů, aby se mohly soustředit jak na materiální, tak na duchovní výchovu a vzdělání a mohly si rozvíjet vědění a porozumění; aby mladší generace mohla být vybavena, jako racionální a loajální občané, náležitostími pro službu lidstvu; aby se sváříci se jedinci, kmeny a národy sjednotili; aby se myšlenky a hlediska sladily okolo osy jednoty a jednosti, tak aby se tento základní princip a další božská učení praktickými způsoby projevovaly v kolektivním životě; aby se prostřednictvím posilování spolupráce a dobré vůle, součinnosti a solidarity upevnily pilíře společnosti a zvýšila se společenská soudržnost; aby jednotlivci byli jako členové jedné rodiny; aby vznikaly pokrokové a ušlechtilé společnosti; aby kultura společnosti byla těmito vývoji ovlivněna a odrážela je i posilovala; a aby tři protagonisté tohoto kolektivního počínu – jednotlivci, společenství a instituce – každý ve své vlastní realitě i ve vzájemném vztahu, mohli činit výrazné pokroky. Znamení, že se tato síla objevila, existují i v těch nejzákladnějších aktivitách inspirovaných Bahá'í učením. Leč v oněch místech, ať v obcích na venkově či v sousedstvích ve městech, kde tento duchovní podnik postoupil na vyšší úroveň a kde velké počty duší připojily své hlasy k volání Víry po vybudování společnosti založené na božských zásadách, se uvolnění této síly stalo zjevnou skutečností a jeho účinky jsou jasně vidět. Proces, kterým Bahá'í svět na této cestě získával nové poznatky, a ucelenost oblastí, ve kterých se společenství Největšího jména usilovně činí, byly podrobně popsány v našem poselství z 30. prosince 2021 a uvidíte, že toto nové stádium pilné práce Bahá'u'lláhových následovníků po celém světě bude po čtvrt století směřováno k získávání dalších poznatků o tom, jak se tato síla uvolňuje a jak se projevuje na různých místech světa.

V závěrečných letech prvního století Formativního věku jedním z nejvýznačnějších pokroků Bahá'í společenství v četných částech světa byla skutečnost, že dynamičnost mládeže a jejich aktivity se neomezovaly na osvojování si dokonalostí, úsilí se připravit a službu, kterou vykonávají pro společnost. V jejich milujícím nadšení být zdroji povzbuzení a motivace, spolupracovníky a společníky, průvodci a podporovateli ostatních členů společenství došlo k výraznému rozvoji do té

míry, že ve většině zemí světa nyní mladší generace kráčejí po boku ostatních v předních liniích společenství a nesou větší odpovědnosti než předtím. Když jsme viděli tento nárůst lásky a že se objevily tyto zdokonalené schopnosti, podnítilo nás to k tomu, abychom jim umožnili účastnit se Bahá'í voleb v mladším věku. V době, kdy více než kdy dříve materialismus pobízí duše, ať ve východních či západních společnostech, aby se zabývaly honbou za klamně svůdnými a pomíjivými cíli a tužbami, oslnivý třpyt vydávaný Bahá'í mládeží v nedávných letech odráží tento výrok Požehnané krásy: „Požehnán budiž ten, kdož v rozpuku svého mládí a v rozkvětu svého života povstane, aby sloužil Věci Pána počátku i konce a své srdce ověnil Jeho láskou. Projevení takového milosti je větší než stvoření nebes a země.“

Když na Bahá'í mládež v posvátné zemi Íránu pohlížíme v této souvislosti, jsme naplněni obrovskou úctou. Jejich duch neochvějnosti a jejich oddanost svému duchovnímu poslání na stezce služby své posvátné domovině a jejímu lidu, vzdor nesčetným příkořím a nespočetným bezprávím, jež zakoušejí, z nich učinilo vzory a příklady pro všechnu mládež Bahá'í světa, neboť vyrazili do kolbiště lásky a věrnosti Krásy Abhá, snažíce se nabýt nebeských vlastností a osvojit si vědění a porozumění, přičemž současně usilují o to plnit svůj duchovní závazek. Neohrožení mládežníci v Kolébce Víry musí vědět, že jsou pýchou Bahá'í světa, a měli by si vzít k srdci a uložit do paměti vznešený cíl, jenž pro ně předvídal 'Abdu'l-Bahá: „'Abdu'l-Bahá dychtivě předjímá, že každý z vás bude jako nebojácný lev pohybující se na pastvinách lidské dokonalosti a pižmem provoněný vánek linoucí se přes lučiny ctnosti.“

Věrní a dlouholetí přátelé Krásy Abhá: v době, když se svět zmítá vřavou a jeho řád je narušen, kdy se jeho národy nacházejí ve stavu strachu a úzkosti a jsou vystavovány nebezpečím a nesnázím, kdy je srdce každého svědomitého člověka spalováno trýzní a kdy se celosvětové Bahá'í společenství v odezvu na stav světa a jeho národů opět zavázalo vykonávat své duchovní a společenské poslání a po celém světě prosazovat kulturu míru a jednoty, snášenlivosti a přátelských vztahů, si jsme jisti, že se přátelé Boží v Íránu také vyzbrojí úsilím a více než kdy předtím se vynasnaží kráčet stezkou služby a ve spolupráci s dalšími lidmi dobré vůle odhodlaně pomáhat společnosti ve své vlasti; do široka rozevřít okruh jednoty a rozšířit sféru jednoty; snažit se uvádět Boží učení do praxe, a tak přispívat ke zlepšení světa, a vyhledávat vhodná místa, v nichž mohou se svými krajany dobrých úmyslů sdílet zkušenosti, jichž nabyli a nadále nabývají na této cestě; účastnit se konstruktivních a různorodých rozprav společnosti; a inspirování učením a spoléhající se na zkušenosti společenství jasně prokázat proveditelnost různých rozměrů principů míru a spravedlnosti v tomto zářném věku. Necht' se svým chováním stanou ztělesněním božských nabádání a necht' se svými činy stanou služebníky světa lidstva. Necht' zvláštní pozornost věnují kultuře vlastního společenství, aby se božská nařízení mohla v jejich individuálních a kolektivních životech stále více projevat a jejich schopnosti větší měrou rozkvétat. Náš obdiv vyvolává právě to, že navzdory četným omezením si jsou oni přátelé vědomi svých duchovních povinností a snaží se do nejvyšší možné míry čerpat z toho, co se jejich duchovní bratři a sestry napříč světem naučili, a ze zkušeností, které získali.

Konec tohoto poselství okrášíme slovy 'Abdu'l-Baháa, oheň Jehož dokonalého příkladu v každém okamžiku uplynulého roku jasně plál v srdcích, myšlenkách a skutcích lidu Bahá. Stručný

projev, který ona zářivá Bytost pronesla k věřícím v závěrečných hodinách Svých navýsost plodných cest v Americe, byl zakončen následujícími slovy. Popřemýšlejte, s jakou výmluvností Střed Smlouvy popisuje trvalé cíle Bahá'í věřících a shrnuje, jako trest' nektaru, jejich stálé povinnosti:

Veškeré své myšlenky věnujte tomu, abyste do srdcí vnášeli radost! Střezte se! Střezte se, abyste neurazili žádné srdce. Co nejvíce pomáhajte světu lidstva. Buďte zdrojem útěchy všem zarmouceným, pomáhajte všem slabým, buďte nápomocni všem potřebným, pečujte o všechny nemocné, buďte příčinou velebení pro všechny nehodné a útulkem pro ty, již prodlévají ve stínu strachu.

Krátce, necht' jste všichni do jednoho lampou zářící světlem ctnosti světa lidstva. Buďte důvěryhodní, upřímní, srdeční a plni cudnosti. Buďte osvíceni, buďte duchovní, buďte božští, buďte skvělí, buďte rozohněni Bohem, buďte Bahá'í.

Milovaní přátelé: na začátku nového roku vás a veškerý íránský lid čistého srdce zdravíme a budeme se ve svatyních modlit, aby boje a rozpory skončily, rozeskvělo se světlo míru a smíření a v samém srdci světa byl vztyčen svatostánek jednoty.

[podepsán: Světový dům spravedlnosti]